

מסכת שבת

פרק ו משנה א

בְּאֵת אֲשֶׁר יוֹצָא וּבְמָה אִנְהָ יוֹצָא. לֹא תַּצְא אֲשֶׁר לֹא בְּחוּטִי
צָמֵר וְלֹא בְּחוּטִי כְּשֻׁטָּן וְלֹא בְּרַצְיוּזָה שֶׁבְּרַאשָּׁה. וְלֹא תִּטְבְּל
בָּהוּ עד שְׂתֶרֶפֶם. וְלֹא בְּטַטְפָּת וְלֹא בְּסִגְבּוּטִין בָּזְמָנוֹ שֶׁאִינֵנוֹ
תְּפִירִין. וְלֹא בְּכָבוֹל לְרִשְׁוֹת הָרַבִּים. וְלֹא בְּעִיר שֶׁל זָהָב, וְלֹא
בְּקַטְלָא, וְלֹא בְּגַזְמִים, וְלֹא בְּטַבְעָת שֶׁאִין עַלְיָה חֹתֶם, וְלֹא
בְּמַחְטָה שֶׁאִינָה נְקוּבָה. וְאִם יֵצֶא, אִנְהָ חִיבָת חַטָּאת: